

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Terra sancta & benedicta potiſſimùm à sanguine olim Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

liberaliter pascit, paternè facit; si parcius tractat inimicos, justè facit; iratissimus est, si finit impios omnium rerum copia abundare. Quis fertilitate agrorum dignum arbitretur eum, qui plaustra manipulis onerat, & sequentem, post messorum, Ruth spicas legere prohibet, quibus sinum impleat? Meretúrne ille granaria frumenti aceruis referta habere, qui sedenti ante fores Lazaro panis micæ negat? Aliter boni utuntur bonis. Ut dent accipiunt, non ut habeant. Ita bonam glebam imitantur.

Quippe, ut S. Ambrosius ait: *Humanitatis exempla ipsa terra suggerit. spontaneos fructus ministrat, quos non seneris: multiplicatū quoque reddit, quod acceperit.* Iubet hoc terræ exemplum sequi ipse Christus, cum ait: *Date, & dabitur vobis.* Atque hoc est primum, quod S. Terræ fertilitas docet.

S. Ambrosius. li. 1. Offic. c. 31

Luc. 6. 38.

§. X.

Terra sancta & benedicta potissimum à sanguine olim Christi.

2. Disce, terrenam illam iudææ vbertatem, quæ partim à loci genio, partim etiã à singulari Numinis providentia illi obuenit, longè maioris figuram fuisse benedictionis, à qua vere sancta fuit appellata. Dixit

Gen. 4.
10.

Dixit olim ad fratricidam Cain Deus:
*Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat
ad me de terra. Nunc igitur maledictus eris
super terram, quæ aperuit os suum, & susce-
pit sanguinem fratris tui de manu tua. Cùm
operatus fueris eam, nõ dabit tibi fructus suos.*
In terra sancta occisus est, ab ijs, quos fra-
tres esse suos voluit Christus, alter Abel,
verus ouium pastor; cuius vt sanguinem
susciperet, aperuit terra sæpius os suũ. Sus-
cepit, cùm circumcideretur; cùm sudor ei⁹

Luc. 2. 21.

Luc. 22.
43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

43.

fieret, sicut gutta sanguinis decurrentis in ter-
ram; cùm virgis flagrisque cæderetur; cùm
spinis contextum sertum sacratissimo il-
lius capiti imprimeretur; cùm grauissimũ
crucis truncum faucijs & exulceratis hu-
meris impositum, per saxis asperas vias, ad
montem Caluarix traheret; tunc enim, ve-
lut è botro in torculari pressio, sanguis vn-
diq; è tuberibus illius prorupit, & plateas
purpura signauit. Suscepit denique sangui-
nem illius terra, & cùm concreta vulneri-
bus tunica, per sacrilegos lictores, à virgi-
neo illius corpore, barbara immanitate
reuelleretur; & tum potissime, cùm clavis
grandibus manus pedesq; diuini pertun-
derentur; quin & cùm lancea latus illius
iam

Iam extincti transuerberaretur. *Vox sanguinis* Abel ad Deū de terra clamauit; *Vindicta, vindicta!* quam vocem secuta est altera illa vox: *Nunc igitur maledictus eris super terram, que aperuit os suum, & suscepit sanguinē fratris tui de manu tua.* Quid clamauit vox sanguinis Christi ad Deum Patrem de terra? *Pater, dimitte illis; non enim sciunt, quid faciunt.* Et quia illa fuit hostia pro peccatis nostris, sanguis ille identidē clamat ad Deum: *Misericordia, Misericordia.* Quemadmodum panni ergo muricis sanguine tincti pretium ingens trahunt; ita terra illa, Seruatoris sanguine tam copioso imbuta irrigataq; , facta est sancta, & benedicta, ostrōque, in oculis Dei, pulcherrimo nobilitata. Hinc fructum tulit, & multiplicem, & longē, terrenis illis Palestinae fructibus, excellentiorem. Magnū aestimatur balsamū, è terra sancta, allatū, adhibetur enim vtilissimē à vulnerarijs, ad plagas, vt coalescant. Nullius balsami prestantia potest, cum Christi sanguine satis comparari. Nam hoc sanata est lethalis plaga toti generi humano imposita. Hoc perfusæ ipsæ alioqui immortales hominū animæ, ad vitam spiritualem, ad Numinis

gra-

Luc. 23.

34.

gratiam, ad cælestis hæredij jus sunt reuocata.

§. XI.

Quanti homines p̄ terram sanctam fecerint, Christi contactu benedictam?

Cic. 4.
Tuscul.
Strabo.
lib. 9.

Hinc tanti terra illa, à pijs Christianis, semper est æstimata, vt ad eam visendam, venerandamque, ex toto terrarum orbe, proficiscerentur. Si enim Marathonius campus, ob taurum à Theseo ibi superatum, aut ob Miltiadis victoriam gloriamque frequenti spectantium cõkursu est celebratus; cur non eò confluant mortales, vbi cælum, cum Orco; Deus cum diabolo confligit, & totius generis humani capitalem hostem profligauit? Immodò tanta fuit antiquorum Christianorum, erga eam terram, in qua Christus est cõuersatus, passus, & sepultus, pietas, vt eam magnis templorum ædificiorumque molibus illustrarint; & vel tenuem puluisculum inde sumptum, magno honore, domum reportarint. Nec magno honore tantum, sed etiam magno emolumento. Quippe & corporibus sanandis, & locis spectro infestis, Furiæque Avernali liberandis is puluis profuit. Siquidem ex illa terra, aqua admixta, formari conue-